देवीं पूजयेद्दुःखशान्तये । क्रीम् । हकारः शिववाची-स्यात् रेफः प्रकृतिरुच्यते । महामायार्थ ईशब्दो नादो-विश्वप्रसूः स्मृतः । दुःखहरार्थकोविन्दुर्भुवनां तेन पूजयेत्" ह्रीम् । महालक्ष्म्यर्थकः शः स्याद्धनार्थो रेफ उच्यते । ई तुष्ट्यर्थोऽपरो नादो विन्दुर्दुःखहरार्थकः । लक्ष्मीदेव्या बीजमेतत्तेन देवीं प्रपूजयेत् । श्रीँ । सरस्वत्यर्थ ऐशब्दो विन्दुर्दुःखहरार्थकः । सरस्वत्याबीजमेतत्तेन वाणीं प्रपूजयेत् । ऐँ । कः कामदेव उद्दिष्टोऽप्यथवा कृष्ण उच्यते । लइन्द्रई तुष्टिवाची सुखदुःखप्रदश्च अम् । कामबीजार्थ उक्तस्ते तव स्नेहान् महेश्वरि । क्लीँ । हः शिवः कथितो देवि ! ऊर्भैरव इहोच्यते । परार्थो नादशब्दस्तु विन्दुर्दुःखहरार्थकः । वर्मबीजमयोह्यत्र कथितस्तव यत्नतः । हूँ । गणेशार्थे गउक्तस्ते विन्दुर्दुःखहरार्थकः । गंबीजार्थस्तु कथितस्तव स्नेहान् महेश्वरि ! । गँ । ग गणेशो व्यापकार्थो लकारस्ते ज और्मतः । दुःखहरार्थकोविन्दुर्गणेशं तेन पूजयेत् । ग्लौँ । क्षौं नृसिंहो ब्रह्म रश्च ऊर्द्ध्वदन्तार्थकश्च औः । दुःखहरार्थको विन्दुर्नृसिंहं तेन पूजयेत् । क्ष्रौँ । नामादिवर्णः सर्वेषां नामउक्तं स्वयम्भुवा । तेनैवार्थन्तु-जानीयादर्थलभ्यन्तु चिन्तयेत् । यथायथं विभक्त्यन्तं मन्त्रार्थो चिन्तयेच्छिवे ! । तत्तद्वर्णादियोगेन संक्षेपात् कथितं त्वयि । दुर्गोत्तारणवाचीस्तारकार्थस्तकारकः । मुक्त्यर्थोरेफउक्तोऽत्र महामायार्थकश्च ई । विश्वमातार्थकोनादो विन्दुर्दुःखहरार्थकः । वधूबीजार्थ उक्तोऽत्र तव स्नेहान् महेश्वरि ! । स्त्रीँ । यत्र विन्दुद्वयं मन्त्रे एकं दुःखहरार्थकम् । अन्यत् सुखप्रदं देवि ! ज्ञात्वा चार्थं विचिन्तयेत् । यत्र विन्दुद्वयं मन्त्रे अन्यत् पूर्णार्थकं मतम् । स्वाहामात्रार्थका देवी परार्था वा प्रकीर्त्तिता । शक्रमाता वषट्प्रोक्ता हरिप्रियार्थका गिरा । सुरार्था फट्हयग्रीवे विघ्नं बीजं विनिर्दिशेत् । यं-बीजं वायुवाचि स्यात् लमैन्द्रं परिकीर्त्तितम् । अनेकाक्षरबीजे च स्वस्वबीजं स्वनामकम् । एवं ज्ञात्वा महेशानि ! मन्त्रार्थं परिचिन्तयेत् । एकबीजद्वयं यत्र पृथगर्थं प्रकल्पयेत् । वीप्सार्थं वा महेशानि ज्ञात्वा मन्त्रं जपेद्धिया । इति ते कथितो देवि मन्त्रार्थः परमेश्वरि ! ईंबीजेनैव पुटितं मूलमन्त्रं जपेद्यदि । तदेव मन्त्रचैतन्यं भवत्येव सुनिश्चितम्" । सरस्वतीतन्त्रे प्रथमपटले "ईश्वर उवाच । मन्त्रार्थं परमेशानि ! सावधानावधारय । मूलाधारे मूलविद्यां भावयेदिष्टदेवताम् । शुद्धस्फटिकसङ्काशां भावयेत् परमेश्वरीम् । भावयेदक्षरश्रेणीमिष्टविद्यां सनातनीम् । मुहूर्त्तार्द्धं विभाव्यैतां पश्चाद्ध्यानपरो भवेत् । ध्यानं कृत्वा महेशानि ! मुहूर्त्तार्द्धं ततः परम् । ततोजीवो महेशानि ! मनसा कमलेक्षणे ! । स्वाधिष्ठानं ततोगत्वा भावयेदिष्टदेवताम् । बन्धूकारुणसङ्काशां जवासिन्दूरसन्निभाम् । विभाव्य अक्षरश्रेणीं पद्ममध्यगतां पराम् । ततो जीवः प्रसन्नात्मा पक्षिणा सह सुन्दरि ! । मणिपूरं ततो गत्वा भावयेदिष्टदेवताम् । विभाव्य अक्षरश्रेणीं पद्ममध्यगतां पराम् । शुद्धस्फटिकसङ्काशां शिरःपद्मोपरिस्थिताम् । ततोजीवो महेशानि ! पक्षिणा सह पार्वति ! । हृत्पद्मं प्रययौ शीघ्रं नीरजायतलोचने ! । इष्टविद्यां महेशानि ! भावयेत् कमलोपरि । विभाव्य अक्षरश्रेणीं महामरकतप्रभाम् । ततोजीवो वरारोहे ! विशुद्धं प्रययौ प्रिये ! । तत्पद्मगहनं गत्वा पक्षिणा सह पार्वति ! । इष्टविद्यां महेशानि ! आज्ञांशे परिचिन्तयेत् । पक्षिणा सह देवेशि ! खञ्जनाक्षि ! शुचिस्मिते ! । इष्टविद्यां महेशानि ! साक्षाद्ब्रह्मस्वरूपिणीम् । विभाव्य अक्षरश्रेणीं हरिद्वर्णां वरानने ! । आज्ञाचक्रे महेशानि ! षट्चक्रे ध्यानमाचरेत् । षट्चक्रे परमेशानि ! ध्यानं कृत्वा शुचिस्मिते ! । ध्यानेन परमेशानि ! यद्रूपं समुपस्थितम् । तदेव परमेशानि ! मन्त्रार्थं विद्धि पार्वति" अथ कुल्लुकादि । सरस्वतीतन्त्रे तृतीयपटले "तारायाः कुल्लूका देवि ! महानीलसरस्वती । पञ्चाक्षरी कालिकायोः कुल्लुका परिकीर्त्तिता । कालीकूर्च्चं वधूमाया फट्कारान्ता महेश्वरि ! । छिन्नावास्तु महेशानि ! कुल्लुकाष्टाक्षरी भवेत् । वज्रवैरोचनीये च अन्ते वर्म च पूरयेत् । सम्पत्प्रदायाः प्रथमं भैरव्याः कुल्लुका भवेत् । श्रीमत्त्रिपुरसुन्दर्य्याः कुल्लूका द्वादशाक्षरी । वाग्भवं प्रथमं बीजं कामबीजमनन्तरम् । लज्जाबीजं ततः पश्चात् त्रिपुरेति ततःपरम् । भगवतीति ततः पश्चादन्ते ठद्वयमुद्धरेत् । अथ कामबीजञ्च कुल्लुका परिकीर्त्तिता । प्रासादबीजं शम्भोश्च मञ्जुघोषे षडक्षरम् । एकार्णा भुवनेश्वर्य्या विष्णोः स्यादष्टवर्णकम् । नमोनारायणायेति प्रणवाद्यञ्च कुल्लुका । मातङ्ग्याः प्रथमं बीजं माया धूमावतीं प्रति । बालायाश्च वधूबीजं लक्ष्म्याश्च निजबीजकम् । सरस्वत्या वाग्भवञ्च अन्नदाया अनङ्गक ! । अपरेषाञ्च